

ВСЕНАРОДНОТО ПОСРЪЩАНЕ

въ столицата на Българското Княжество на графъ Николай Павловичъ Игнатиевъ, великия сподвикъ на Царя-Освободителя и творецъ на Санъ-Стефанска България.

Името на графъ Игнатиевъ буди спомени за тежкото минало на българския народъ, комуто вдъхна животъ и сила къмъ бждецето, — това е стремежътъ на народния идеалъ, който той начърта и посочи въ Санъ-Стефано.

Въ историята на народитѣ има събития, на които извънредната важность и значение се съзнава отъ поколѣнието, на което е паднало завидното жребье — да е свидѣтель и очевидецъ на събитие, което възпламенява неговия духъ и възражда неговия животъ.

Поколѣнието ни е само свидѣтель и очевидецъ на велики събития за нашия народъ. То бѣ честито да види, какъ се привеждатъ въ дѣло пламеннитѣ петстотингодишни желаня и очакваня на роднитѣ ни бащи, дѣди и прадѣди.

Ние бѣхме честити да видимъ снимането отъ собственитѣ ни плѣци народното робство, да видимъ многожеланата свобода да се въдворява въ родната ни земя. Ние видѣхме и усѣцахме тежкитѣ въздишки и народни болки да се обръщатъ на радостъ и щастлива усмивка; ние видѣхме отъ изсъхналитѣ почти отъ вѣковенъ плачъ и риданя очи на нашитѣ майки и сестри да изчезнатъ горчивитѣ сълзи, и да заблѣци на тѣхното лице надеждата и вѣрата въ честита бжднина на народа.

Роби бѣхме, пламенно желаехме тържеството на свободата, надежди и съмнѣния пълнѣха сърд-